

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.706/2020/6.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
. Kassai Árpád Mihály előadó bíró
Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: **felperes neve (felperes címe)**

A felperes képviselője:

Dr. Czakó Marianna ügyvéd (fél címe 1)

Az alperes: I.rendű alperes neve (felperes címe, I. rendű alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Léka Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Léka Andor ügyvéd, fél címe 2)

A per tárgya: Házasság felbontása és házastársi közös vagyon megosztása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Törvényszék 1.Pf.20.286/2019/19.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Járásbíróság 3.P.22.793/2016/109.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 508.000 (ötszáznyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az alperes (a továbbiakban: a felek) 2000 februárjától éltek élettársi kapcsolatban, 2003. novemberben házasságot kötöttek, amelyből 2006-ban iker gyermekeik születtek.
- [2] A felek házassági életközössége 2014. május elején megszűnt, az alperes a különvagyonába tartozó **D., N. körút ...** szám alatti, 110 m² alapterületű a házastársi közös ingatlanból elköltözött, azóta a lakást (a továbbiakban: házastársi közös lakás) a gyermekekkel együtt folyamatosan a felperes használta.
- [3] Az alperes a családja tulajdonában álló **K. Kft.**-ben 20,2% különvagyonon üzletrész hányaddal rendelkezik, a testvérével közösen alapított **K. T. Kft.**-ben 3.986.850 forint értékű 50% közös vagyonon üzletrész hányada van. A **K. Kft.** 2014. május 25-én a 2013 gazdasági évre 40.000.000 forint osztalék kifizetéséről határozott, ebből az alperes 8.400.000 forintban részesült, a **K. T. Kft.**-től 625.000 forint osztalékot kapott.

- [4] A felek az életközösség megszűnése után megállapodtak abban, hogy az alperes gyermekenként havi 40.000 forint gyermektartásdíjat fizet úgy: a tartásdíjba egyes, az alperes által a felperes helyett kifizetett költségeket (háztársi közös lakás rezsije; a felperes által használt gépkocsi kötelező biztosítása és súlyadója; babakötvény felperesre eső része) beszámítanak. Az alperest a 2015. február 1-től - 2018. december 31-ig terjedő időszakban gyermekenként 1.880.000 forint, összesen 3.760.000 forint gyermektartásdíj terhelte, 2.908.143 forint beszámítható költséget fizetett, a teljesítések beszámításával gyermekenként 425.928 forint, összesen 851.857 forint gyermektartásdíj hátraléka keletkezett.

Az alperes a felperes helyett a háztársi közös lakás tekintetében a 2014. május 1-től - 2015. január 31-ig 657.488 forint rezsiköltséget fizetett meg.

- [5] A **D-P. ...** helyrajzi szám alatt felvett, 1181 m² nagyságú ingatlan (a továbbiakban: **p-i** ingatlan) 1/1 arányban bejegyzett tulajdonosa az alperes, a telekingatlan a különvagyona. A felek az ingatlanon közös vagyomból egy 26 m² alapterületű elmozdítható faházat létesítettek és beruházásokat végeztek. Az ingatlan aktuális forgalmi értéke 21.270.000 forint, melyből a telek értéke 17.125.000 forint, a kerítésé 1.445.000 forint, a medence értéke 2.700.000 forint. Az egyéb közös beruházások (faház, térkövezés, fűvesítés) értéke az ingatlan forgalmi értékében nem jelenik meg. A faház, mint önálló ingóság értéke 3.850.000 forint.
- [6] Az életközösség megszűnésekor felek közös bankszámláin 1.392.242 forint (**E. Bank:** 1.365.027 forint; **C. Bank:** 27.215 forint) volt, a közös lakásában kialakított széfben 3.000.000 forint készpénz maradt. Az alperes a 2011. februártól 2013. januárig terjedő időszakban a felek Unicredit Banknál és 2013. decembertől 2014. januárig az **E. Bank**nál vezetett számlájáról nagyobb összeget vett fel.
- [7] A felek jelentős értékű ingóvagyonnal rendelkeztek, a ... forgalmi rendszámú BMW X5 típusú személygépkocsit 2012. június 8-án 3.900.000 forintért értékesítették.

A kereseti kérelem és az alperes viszontkeresete

- [8] A felperes keresetében a házasság felbontása mellett - többek között - 2014. július 1-től gyermekenként havi 40.000 forint gyermektartásdíjat és a hátralékot igényelte; kérte, hogy a bíróság szabályozza a gyermekek és az alperes közötti kapcsolattartás rendjét; nem ellenezte, hogy a bíróság a háztársi közös lakás kizárólagos használatára az alperest jogosítsa fel, de marasztalja lakáshasználati jog ellenértékben;
- [9] Az alperes 2015. február 1-től nem ellenezte a kereset szerinti összegben a tartásdíj megállapítását azzal, hogy az általa fizetett rezszi költség beszámításával hátraléka nincsen. A felperestől részben eltérően kérte a kapcsolattartás szabályozását, a háztársi közös lakás kizárólagos használatára feljogosítását és vállalta a lakáshasználati jog ellenérték megfizetését.
- [10] terjesztett elő a háztársi közös vagyon megosztására és a 2017. november 16-án benyújtott beadványában kérte a felperes kötelezését 2014. május 1-től a háztársi közös lakás kizárólagos használata után használati díj fizetésére.
- [11] A háztársi közös vagyon megosztása körében kérte annak megállapítását, hogy a **p-i** ingatlanból a telek a különvagyona, vállalta közös beruházások, a **K. T. Kft.** közös vagyoni üzletrésze fele részének megfelelő érték megfizetését; a közös ingóvagyon megosztása körében állította, hogy az életközösség megszűnésekor a felek bankszámláin 1.365.027 forintot kezeltek, a közös lakás széfjében 3.000.000 forint készpénz megtakarítás volt, amivel nem rendelkezett. Az egyéb ingóságok megosztását annak figyelembe vételével kérte, hogy a felek használatában álló egyes vagyontárgyak a **K. Kft.** vagyonába tartoznak.
- [12] A felperes maga is kérte a háztársi közös vagyon megosztását. Álláspontja szerint az alperes a **p-i** telek megvételére 10.764.325 forint közös vagyoni pénzeszközt használt fel, ezért a közös vagyoni beruházások jutó értékén felül további 5.382.162 forint megtérítésére tartott igényt. A **K. T. Kft.** üzletrész értékét a 625.000 forint osztalékkal együtt 4.611.850 forintra tette, kérte továbbá az alperes

kötelezését a **K. Kft.** által 2014-ben kifizetett 8.400.000 forint osztalék felének a megtérítése. A bankszámlákon és a széfben tartott, állítása szerint 4.500.000 forint készpénzen felül további 36.971.000 forint egyenlő arányú elszámolását is kérte, mivel az alperes 2011-2014-ig ezt az összeget elvonta a közös vagyonból. Az alperestől részben eltérően maga is kérte az ingó vagyon megosztását azzal, hogy valamennyi vagyontárgy a felek közös vagyona.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek házasságát felbontotta és - többek között - az alperes és gyermekek közötti kapcsolattartás rendjén belül az alperest a nyári szünidő fele időtartamában, megegyezés hiányában minden év június 25-30-ig, július 8-22-ig és augusztus 13-19-ig jogosította fel a kapcsolattartásra. Az alperest 2015. február 1-től gyermekenként havi 40.000 forint gyermektartásdíj és a teljesítései beszámításával 2015. február 1.-2018. november 30. közötti időszakban gyermekenként 206.934 forint, összesen 413.868 forint gyermektartásdíj hátralék megfizetésére kötelezte. A házastársi közös lakás kizárólagos használatára az alperest jogosította fel és ezzel egyidejűleg a felperes lakáshasználati jogát megszüntette. A felperest az ingatlanból történő elköltözésre, az alperest ezzel egyidejűleg 15.270.617 forint lakáshasználati jog ellenérték és a házastárs közös vagyon megosztása jogcímén, az egyes vagyonelemek részletes indokolásával 21.756.201 forint megfizetésére kötelezte. Az ingóvagyon megosztásáról a birtokállapot szerint határozott.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.
- [15] A felperes fellebbezése elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak részbeni megváltoztatását célozta. Másodlagos fellebbezésében - a felülvizsgálattal érintett körben - kérte a kapcsolattartás részbeni módosítását: a gyermekek az alperes nyári kapcsolattartására eső születésnapjukat (július 19.) minden évben a felperessel töltsék; a tartásdíj hátralék 959.161 forintra (413.868 + 545.293) felemelését; a házastársi közös vagyon megosztása körében indítványozta a lakáshasználati jog ellenértéket érintően a szakvélemény aktualizálását; kérte a **p-i** telekingatlan megszerzésére fordított 10.764.325 forint közös vagyonból 5.382.162 forint, 4.500.000 forint megtakarítás és további 36.971.000 forint elszámolását; a **K. T. Kft.** üzletrésze értékekének 4.611.850 forintra történő felemelését és ennek megfelelő elszámolását, a vagyonmérleg 30. tétele alatti John Deere fűnyíró traktor, a 44. tétele alatti tetőcsomagtartó, a 47. tétele alatti Gilera-Fuoco motorkerékpár közös vagyonként történő megosztását, annak megállapítását, hogy az 55. tétel alatt felvett Canon EFS 18-55 milliméteres objektív a különvagyona, a vagyonmérleg 56. tétele alatti BMW X5 típusú személygépkocsi 6.000.000 forint eladási árából 3.000.000 forintot igényelt. Kérte használati díj iránti viszontkereset elutasítását és a vagyoni igények rendezése eredményeként az alperes kötelezését 40.241.701 forint megfizetésére.
- [16] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a részbeni megváltoztatását kérte.
- [17] A kapcsolattartást érintő fellebbezése egyebek mellett arra irányult, hogy a másodfokú bíróság - a júniusi és a júliusi időszakok változatlanul hagyásával - augusztus 2-19-ig jogosítsa fel a nyári szünidei kapcsolattartásra. A házastársi közös vagyon megosztása körében kérte, hogy a másodfokú bíróság a **p-i** ingatlan tekintetében a medence beruházás 2.700.000 forint és a kerítés beruházás 1.445.000 forint, azaz összesen 4.145.000 forint értéket fogadjon el, állapítsa meg, hogy a feleknek a életközösség megszűnésekor 4.365.027 forint megtakarítása volt, ebből 3.000.000 forintot a felperes, 1.365.027 forintot az alperes oldalán számoljon el; mellőzze a **K. Kft.**-ből az alperesre eső 8.400.000 forint osztalék elszámolását, kizárólag 330.476 forint összegű különvagyoni hasznót számoljon el; állapítsa meg, hogy a vagyonmérleg 6. és 58. tétele alatti Canon EOS 60D típusú fényképezőgép, az 52. tétele alatti Sigma APO DG70-300 milliméteres objektív, az 54. tétele alatti Canon-EOS 400 D típusú fényképezőgép és az 55. tétele alatti Canon EFS18-55 milliméteres objektív nem tartozik a felek házastársi közös vagyonához, ezért kötelezze a felperest a **K. Kft.**

részére ezek kiadására; a teljes elszámolás eredményeként az őt terhelő értékkülönböt 10.552.036 forintba mérsékelte.

- [18] A másodfokú bíróság a felperes és az alperes fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban régi Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között bírálta el, a felek előadásait, a bizonyítékokat a régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelte és ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta.
- [19] A jogerős ítélet felülvizsgálattal érintett rendelkezései szerint a nyári szünetben - a szünet megosztására vonatkozó egyéb rendelkezések változatlanul hagyásával - augusztus 2-19-ig jogosította fel az alperest az időszakos kapcsolattartásra azzal, hogy a gyermekek minden páros számozású évben a születésnapjukat a felperessel töltik; a 2015. február 1.-2018. december 31-ig keletkezett gyermektartásdíj hátralékot gyermekenként 425.928 forintba felemelte; az alperes által fizetendő értékkülönböt összegét 1.629.185 forintba leszállította; kötelezte a felperest a **K. Kft.** tulajdonában álló, a vagyonmérleg 52. és 54. tétele alatt felvett ingóságok kiadására.
- [20] Döntését a kapcsolattartás tárgyában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:1. § (1) bekezdésére, a 4:2. § (1) bekezdésére, a 4:178. § (1)-(2) bekezdésére, a 4:181. § (2) bekezdésére, a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 27. § (1)-(2) bekezdésére alapította.
- [21] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a Ptk. és a Gyer. a kapcsolattartásra keretjogszabályi rendelkezéseket tartalmaz: a kapcsolattartás konkrét szabályairól a gyámhatóságnak, illetve a bíróságnak az eset összes körülményét mérlegelve, a kiskorú gyermekek érdekét szem előtt tartva kell határoznia. Az elsőfokú bíróság a helyes elvi alapokból - azaz a szünet időtartamának egyenlő arányú megosztásából - kiindulva hozta meg a döntését, de valójában ennél kevesebb kapcsolattartást biztosított az alperesnek. A másodfokú bíróság a születésnapokat illetően pedig úgy találta méltányosnak, hogy azt a gyermekek évente felváltva töltsék a szüleikkel.
- [22] A gyermektartásdíjak tekintetében a másodfokú bíróság megállapította: az életközösség megszűnésekor a felek megállapodtak az alperest terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettség mértékéről és arról, hogy az alperes kötelezettségébe beszámíthatja a házastársi közös lakás általa megfizetett költségeit. A másodfokú bíróság a peradatokat úgy mérlegelte, hogy a tartásdíjakba beszámítható a kötelező biztosítás, a súlyadó és a babakötvényeknek az alperes által teljesített összege is. Az alperes a 2015. február 1.- 2018. december 31-ig terjedő időszakban 2.908.143 forint költséget igazolt, amit a felperes összecszerűségében nem vitatott. A felperes a másodfokú eljárásban azt tette vitássá, hogy ezeket a költségeket ténylegesen az alperes vagy a **K. Kft.** teljesítette-e. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ennek jelentősége nincs, mivel a felperes a teljesítések tényét nem vitatta. Az alperes hátraléka gyermekenként 425.928 forint, összesen 851.857 forint (3.760.000 - 2.908.143).
- [23] Az alperes 2014. május 1-től fizette a felek megállapodása szerint a gyermektartásdíjba beszámítandó költségeket. Az alperes a gyermektartásdíj fizetésére 2015. február 1-től köteles, ezért alappal igényelte a 2014. május 1.-2015. január 31-ig terjedő időszakban az általa kiegyenlített és a felperes által összecszerűségében nem vitatott 657.488 forint elszámolását.
- [24] A másodfokú eljárásban kiegészített szakvélemény szerint a lakáshasználati jog ellenérték az időmúlás miatt korrigálásra nem szorul, így a felperesnek 15.270.617 forint jár.
- [25] Az alperest tulajdonosként a Ptk. 5:13. § (2) bekezdése alapján megilleti a használat joga, amelynek pénzbeli ellenértékét akkor igényelheti, ha a használatról el van zárva. Az alperes a felek megállapodása alapján elhagyta az ingatlant és annak használatát ellenérték nélkül átengedte a felperesnek és gyermekeiknek. A használati jog biztosítása ellenszolgáltatás nélkülinek tekintendő, amíg a használatról nem élő tulajdonos használati díj iránti igényt nem érvényesít. Ebből az következik, hogy az ellenszolgáltatás iránti igény kifejezett kinyilvánítását megelőző időszakra

használati díj nem jár, ugyanakkor a jogosultat attól az időponttól megilleti, hogy a használatot egyértelműen visszterhessé tette (PK 279. számú állásfoglalás). Az alperes a 2017. november 16-án terjesztette elő az igényét, a szakértő évenkénti bontásban meghatározta a házastársi közös lakás használati díját: ennek alapján az alperest a 2017. november 16. - 2019. november 30-ig 3.704.612 forint illeti meg.

- [26] A **p-i** telekingatlan megvásárlása az élettársi kapcsolat időtartamára esett. A Ptk. 4:34. § (2) bekezdésében foglalt, a közös vagyon, az egyenlő arányú szerzés véelmével szemben a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte a telek különvagyoni jellegének bizonyítása. A másodfokú eljárásban kiegészített bizonyítás, az alperes édesanyja és testvére tanúvallomása és okirati bizonyíték bizonyította, hogy telek vételárát az alperes szülei fedezték. A másodfokú bíróság mérlegelte azt is: a felperes a perben évekig maga sem vitatta a telek alperesi különvagyoni jellegét, sőt úgy nyilatkozott: azt az alperes ajándékba kapta (29. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal).
- [27] A másodfokú bíróság mindezt mérlegelve az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy a telek az alperes különvagyon, a közös beruházások elszámolásáról pedig a fellebbezési eljárásban kiegészített - ingó, műszaki és ingatlanforgalmi -szakvélemények alapul vételével határozott. A teljes ingatlan 21.270.000 forint forgalmi értékében a telek értéke 17.125.000 forint, ezen felül a kerítés 1.445.000 forint és a medence 2.700.000 forint, összesen 4.145.000 forint értéke és az elmozdítható faház 3.850.000 forint amortizált értéke jelenik meg. Így a beruházásból 7.995.000 forint (4.145.000 + 3.850.000) számolható el a felek közös vagyonaként.
- [28] Különös súllyal mérlegelte: a felperes a 2017. május 10-én tartott tárgyaláson elfogadta, hogy a **K. T. Kft.**-ben az alperes üzletrészeinek értéke az életközösség megszűnésekor 3.985.850 forint volt.
- [29] A **K. Kft.**-ből származó osztalék elszámolását illetően rámutatott: a Ptk. 4:38. § (2) bekezdése alapján közös vagyon a különvagyonnak az a haszna, amely a házassági életközösség fennállása alatt a kezelési, fenntartási költségek és terhek levonása után fennmarad. A BH 2006.213. számú eseti döntésben kifejtettek szerint a házastársi közös vagyonnak minősül a tag házastárs különvagyonához tartozó üzletrész haszna, az osztalék. A tag házastárs osztalékra való jogosultságának a jogcímét nem a cég nyereségének (adózott eredményének, úgynevezett hasznának) a létrejötte, hanem a nyereség egészben, vagy részben osztalékként való felosztására vonatkozó taggyűlési határozat meghozatala teremti meg. Így annak van jogi jelentősége, hogy maga az osztalék, mint a külön vagyoni üzletrész haszna az életközösség ideje alatt keletkezett-e, vagy sem [A gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény (a továbbiakban: régi Gt.) 177. § (1) bekezdés, 183. § (2) bekezdés].
- [30] A házassági vagyoni jogi ítélezési gyakorlat egységes abban, hogy a haszon akkor tartozik a közös vagyonba, ha - a termék, termény, szaporulat elválásának analógiáján - az esedékességének, illetve birtokbavételének időpontja az életközösség idejére esik. A Ptk. 4:38. § (2) bekezdése az életközösség fennállása alatt „keletkezett hasznát” minősíti közös vagyonnak; a haszon alvagyoni jellegének a meghatározására is irányadó az az általános jogelv, hogy amennyiben a haszonra vonatkozó tulajdonjog megszerzésének és az arra vonatkozó jogcím keletkezésének az időpontja elválik egymástól, úgy a jogcím keletkezésének időpontját kell a szerzés időpontjának tekinteni. Az osztalék akkor tartozik a házassági vagyoni közösséghez, ha a kifizetésről döntő taggyűlési határozat kelte, mint az osztalékra vonatkozó tulajdonjog megszerzésének az alapjául szolgáló jogcím keletkezése az életközösség idejére esik (BH 2006.213.).
- [31] A másodfokú eljárásban csatolt határozat szerint a **K. Kft.** taggyűlése 2014. május 25-én, tehát az életközösség megszűnése után döntött a 2013. évi üzleti évben keletkezett adózott eredmény terhére az osztalék kifizetéséről, így az alperest megillető 8.400.000 forint osztalék nem tartozik a házastársi közös vagyonba, ezért csak az alperes által elismert 330.476 forint haszon állítható be a vagyonmérleg szerinti elszámolásba.

- [32] A felek egyező nyilatkozata szerint a házastársi közös lakás széfjében 3.000.000 forintot tartottak. A másodfokú bíróság megtakarítás megosztását mellőzte, mivel az alperes az életközösség megszűnésekor a lakásból elköltözött, a felperesnek pedig nem volt kulcsa a széfhez.
- [33] A számlamozgásokból megállapította: az alperes az életközösség fennállása alatt valóban jelentős összeget vett ki a bankszámlákról, ugyanakkor a felperes még megjelölni sem tudta, hogy az alperes hová „mentette el” a felvett pénzt, illetve abból milyen összeg maradt az életközösség megszűnésekor, ezért csak a bankszámlákon kezelt 1.365.027 forint megosztásáról határozott.
- [34] A fellebbezett vagyontárgyak tulajdoni helyzetének rendezése a kiegészített bizonyításon és a peradatok felülmérlegelésén és azon a jogelven alapult, hogy nem tartoznak a felek érdekkörébe eső cég tulajdonába azok a vagyontárgyak, amelyek jellegüknél fogva a házastársak személyes használatára szolgálnak (Kúria Pfv.20.186/2013.).
- [35] A felek a BMW X5 típusú személygépkocsit az életközösség fennállása alatt, 2012. június 8-án 3.900.000 forint vételárért értékesítették. A régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes nem bizonyította, hogy a vételár 6.000.000 forint volt és az életközösség megszűnésekor a felek rendelkezésére állt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [36] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak a hatályon kívül helyezését, az eljáró bíróságok új tárgyalására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet - helyesen - részbeni hatályon kívül helyezését kérte.
- [37] A Kúria az alperes és a gyermekek közötti nyári szünidei kapcsolattartást érintően az elsőfokú ítéletet hagyja helyben és úgy rendelkezzon: a gyermekek a születésnapjukat minden évben a felperessel töltik; az alperes gyermektartásdíj hátralékát beszámítás nélkül állapítsa meg; a BMW X5 típusú személygépkocsi eladási árából 3.000.000 forintot, a **p-i** ingatlan megszerzésével kapcsolatban további 5.382.162 forintot számoljon el; mellőzze a használati díj fizetésére kötelezését és a teljes elszámolás eredményeként az alperest további 38.612.516 forint, összesen a fellebbezési kérelmével egyező 40.241.701 forint értékkülönböt megfizetésére kötelezze.
- [38] Megsértett jogszabályhelyként a régi Pp. 3. § (3) bekezdését, 164. §-t, 221. § (1) bekezdését; a használati díj tekintetében a Ptk. 5:13. § (2) bekezdését; a **p-i** ingatlan illetően a Ptk. 4:34. § (2) bekezdését; a **K.** Kft.-ből származó osztalékot érintő hivatkozásnál a Gt. 177. § (1) bekezdését, 183. § (2) bekezdés a) pontját, a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27. § (1) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban régi Ptk.) 125. §-t jelölte meg. A jogerős ítélet megsértette a PK 279. számú állásfoglalásban kifejtett jogelvet, nincs összhangban több, a felülvizsgálati kérelemben felsorolt, részben közzétett eseti döntéssel.
- [39] Az elsődleges felülvizsgálati kérelem indokai szerint az eljáró bíróságok a szükséges bizonyítást nem folytatták le, a kérelmek elbírálása szempontjából jelentős kérdések tekintetében elmulasztották a bizonyítási teher kiosztását, nem alkalmazták az elmaradt bizonyítás jogkövetkezményeit és nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek.
- [40] A felperes a másodlagos felülvizsgálati kérelmét azzal indokolta: a nyári kapcsolattartás szabályozása sérti a gyermekek és az ő érdekeit, mert megfosztja őt attól, hogy a gyermekekkel a nyári szünidőben megfelelő tartamú, egybefüggő időt töltsön, a gyermekek pedig születésnapjukat nem ünnepelhetik a megszokott rendben.
- [41] A gyermektartásdíjak tekintetében a hátralék elszámolásának teljes revízióját kérte. Vitatta az alperes teljesítéseit és a **K.** Kft. által teljesített tartási elemek beszámításának jogszerűségét, a régi Pp. 3. § (3) bekezdésének és a 164. §-ának a megsértését állította. A házastársi közös lakásban van a perrel érintett cégek székhelye, ennek a rezsiköltség elszámolásában arányosan meg kellett volna jelennie.

- [42] A lakáshasználati jog ellenértéket illetően azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság - a piaci folyamatokban tapasztalható köztudomású tények ellenére - elfogadta a szakvéleményt, amely szerint az összecszerűség pozitív korrekciójára nincs szükség. A másodfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha - a szakértői módszert megfelelően alkalmazva - hivatalból elvégzi az érték aktualizálását és ennek megfelelően határoz.
- [43] A használati díj tekintetében azért jogszabálysértő a jogerős ítélet, mert figyelmen kívül hagyta: az alperes önként, minden kényszer nélkül távozott az ingatlanból, annak használatában senki sem akadályozta, ezért - a lakáshasználati jog ellenérték (BH 2003.408.) analóg alkalmazásával - használati díj nem illetheti meg; az alperes cégeinek bejelentett székhelye az ingatlanban volt és a felek közös gyermekeinek a lakhatására is szolgált.
- [44] A másodfokú bíróság a **p-i** ingatlant illetően az anyagi jogszabályok és a bírói joggyakorlat elveinek megsértésével állapította meg, hogy a telek az alperes különvagyonra. A felperes a per alatt, a bankok által megküldött pénzforgalmi adatokból szerzett tudomást arról, hogy az alperes több részletben a közös vagyonból 10.764.325 forintot utalt át az eladónak. Így a telekvásárlással minimálisan 1352/15000 tulajdoni hányadot szerzett, ezért az eljáró bíróságok jogszabálysértéssel mellőzték tulajdoni hányadának megállapítását és a közös tulajdon megszüntetését.
- [45] Kifogásolta a közös beruházásoknak a módszerükben aggályos szakvélemények szerinti elszámolását is, különösen azt: az ingatlanforgalmi szakértő a faház, térkövezés, füvesítés értéknövekményét nem állapította meg.
- [46] A felperes sérelmezte, hogy a **K. T. Kft.** tekintetében az eljáró bíróságok mellőzték a könyvszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát és a végleges kérelmében az üzletész értékére megjelölt 4.611.850 forinthez képest a felek korábbi egybehangzó nyilatkozatán alapuló 3.986.850 forintot fogadták el.
- [47] A **K. Kft.**-ből származó osztalék kérdésében az anyagi jogi szabályok és a bírói gyakorlat téves alkalmazására hivatkozott. Álláspontja szerint az anyagi jog szabályai az életközösség fennállása alatt keletkezett hasznát minősítik közös vagyonnak. A haszon alvagyoni jellegének meghatározására is azon általános jogelv irányadó: ha a haszonra vonatkozó tulajdonjog megszerzésének és a jogcím keletkezésének időpontja elválik, a jogcím keletkezésének időpontját kell a szerzés időpontjának tekinteni (BH 1980.94.) Az osztalék, mint a különvagyonhoz tartozó cég üzletész haszna a vagyonközösséghez tartozik akkor, ha a tag házastársának az osztalék megszerzésére irányuló jogcíme a házassági életközösség alatt keletkezett.
- [48] Az alperes az első fokú eljárásban úgy nyilatkozott: a társaság taggyűlése a 2013. gazdasági évben keletkezett eredményből a 40.000.000 forint osztalék kifizetéséről az életközösség megszűnése előtt döntött, de a fellebbezési eljárásban eltérő tartalmú igazolást csatolt. A másodfokú bíróság pedig meg sem kísérelte az ellentmondás feloldását, holott a felperes folyamatosan az alperes vagyon eltitkolására irányuló törekvésére hivatkozott.
- [49] A 36.971.000 forint megtakarítás elszámolása iránti igényénél az eljáró bíróságok figyelmen hagyták a közös bankszámlakivonatok forgalmát, minden alap nélkül várták el tőle az alperes által felvett összegek sorsának bizonyítását és nem értékelték, hogy életvitelükből ilyen mértékű költsékezésre nem lehetett megalapozottan következtetni.
- [50] Az első- másodfokú bíróság az ingóságok megosztásáról az általuk hivatkozott ítélkezési gyakorlattól eltérően határozta. Annak következtetes alkalmazásával megállapítható: a felülvizsgálati kérelmével érintett, a fellebbezésével is támadott ingóságok: a fűnyíró, motorkerékpár és az öt fotó berendezés a közös vagyon része.
- [51] A BMW XS típusú személygépkocsi tekintetében a fellebbezési érvelését fenntartotta és kiegészítette: az alperes a gépjárművet úgy értékesítette, hogy a pénzmozgást igazoló ún. „foglaló lapon” a felperes nevét aláhamisította, a szerződésben rögzítettől magasabb vételárát a rendelkezése alatt álló bankszámlára utalta, majd - az egyéb pénzeszközök kezeléséhez hasonlóan - kivonta a közös rendelkezés és vagyon köréből.

- [52] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [53] Az időszakos kapcsolattartás körében hangsúlyozta: a jogerős ítélet nem korlátozta a felperest megillető nyári szünidei kapcsolattartást, valójában egy nappal „több jut” neki. A gyermektartásdíjba beszámítás tárgyában a felperes a felülvizsgálati eljárásban nem tehet az alapeljárásban tett nyilatkozataival ellentétes előadást.
- [54] A lakáshasználati jog ellenértékét meghatározó szakvéleményt a felek az elsőfokú eljárásban elfogadták; a felperes az összecszerűséget támadó fellebbezést nem terjesztett elő.
- [55] A használati díjat illetően a felülvizsgálati kérelem új, a korábbi eljárásokban nem állított, el nem bírált körülményekre (alperesi cégek székhelye, a gyermekek lakáshasználata) hivatkozott.
- [56] A **p-i** ingatlant érintő kérelmét többször módosította, az elsőfokú eljárásban kötelmi/elszámolási igénye volt, a fellebbezése is erre irányult. A másodfokú eljárásban dologi jogi igényt támasztott: először tulajdonjoga megállapítását és a közös tulajdon megszüntetését kérte, utóbb a kérelmét csak a megállapításra tartotta fenn. A másodfokú bíróság a telek tulajdoni jellege tekintetében helyesen mérlegelte a felek perbeli nyilatkozatait, a bizonyítékokat és helytálló az elszámolási igény tárgyában hozott, a szakvéleményeken alapuló döntése is.
- [57] A **K. T. Kft.** üzletrész értékét illetően a felperes fellebbezésében nem sérelmezte a szakértői bizonyítás mellőzését, csupán a kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. A **K. Kft.**-ből származó osztalék vagyoni jellegével kapcsolatban az alperes az elsőfokú eljárásban csak azt állította: az osztalék az életközösség megszűnése előtti 2013. gazdasági évben kitermelt nyereségből állt elő, olyan nyilatkozatot nem tett, hogy a tulajdonostársak ennek kifizetéséről az életközösség megszűnése előtt határoztak.
- [58] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a házastársi közös vagyon megosztásáról az anyagi jog rendelkezéseinek, a bírói gyakorlatnak és a mérlegelés szabályainak megfelelő döntést hozott. A BMW X5 típusú személygépkocsi elidegenítése körében a felperes a felülvizsgálati kérelmében olyan új körülményeket adott elő, amelyekre a korábbi eljárásokban nem hivatkozott, így ezek érdemben nem vizsgálhatók. A fűnyírót, motorkerékpárt, fotó berendezéseket pedig egyező előadásuk szerint a perbeli cégek érdekében és tevékenységéhez kapcsolódóan is használták.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [59] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.
- [60] A Kúria a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt indokoltnak tartja az alábbiak rögzítését:
- [61] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős határozat, illetve annak a felülvizsgálat keretei közötti felülbírlata. A régi Pp. 272. § (2) bekezdése meghatározza a felülvizsgálati kérelem konjunktív tartalmi követelményeit, ezek: a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kéri, a jogszabálysértés és a jogszabályhely megjelölése és annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [62] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban PK vélemény) 4. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem - mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó rendkívüli jogorvoslati eszköz - jogi jelentősége egyebek között abban jelölhető meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok, vagy okok keretei között bírálhatja felül. Ennek következtében eljárása során csak annak a jogszabálysértésnek, vagy jogszabálysértéseknek a fennállást vizsgálhatja, amelyeket a fél a kérelmében megjelölt.
- [63] A PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása

keretében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie a jogi álláspontját.

- [64] Ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pont). A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében egyenként és konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, a jogszabálysértést és elő kell adnia a jogszabálysértésre hivatkozás indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatóak, amelyek esetében a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (BH 2015.307.).
- [65] A felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeinek további lényeges jellegzetessége a közöttük kimutatható szoros logikai és perjogi kapcsolat fennállása. A törvény előírásból ugyanis okszerűen következik, hogy a tartalmi elemek között szoros összefüggésnek kell fennállni: a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit.
- [66] További lényeges elvi jelentőségű szempont: a felülvizsgálati eljárás nem az első és a másodfokú eljárás folytatása, különösen nem a másodfokú eljárás Kúria előtti megismétlése, hanem szigorú rendelkezések által szabályozott rendkívüli perorvoslat. Ebből okszerűen következik: a felülvizsgálati kérelem nem lehet megalapozott abban a részében, amelyben nem a jogerős másodfokú, hanem az elsőfokú ítéletet támadta, az ugyanis fogalmilag kizárt, hogy a fellebbezés az előterjesztéskor még nem ismert jogerős határozatban megvalósított jogszabálysértéseket tartalmazza; a felülvizsgálati kérelemben nem lehet megalapozottan támadni olyan rendelkezéseket, amelyeket a felülvizsgálatot kérő fél fellebbezése egyáltalán nem érintett, kivéve, ha a másik fél fellebbezése alapján a felülvizsgálatot kérő félre nézve hátrányosabb jogerős döntés született; nem lehet olyan új tényre, körülményre és szempontra hivatkozni, amely a korábbi eljárásokban nem, vagy nem a döntést megalapozó módon volt a per tárgya.
- [67] ár a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértésére, azaz a mérlegelés jogszabálysértő voltára, a Kúria megjegyzi: a régi Pp. 272. § (1) bekezdése szerinti jogszabálysértésnek minősül a megalapozatlan ítélet meghozatala is. Megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás felderítetlen maradt, a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen és logikai ellentmondásokat tartalmaz. Következetes a Kúria gyakorlata abban, hogy a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes, kirívóan okszerűtlen, logikátlan, illetve ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (EBH 2006.1526., BH 1996.973.). Egységes a gyakorlat abban is, hogy önmagában nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen mérlegelésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.II.).
- [68] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
- [69] A jogerős ítélet teljes hatályon kívül helyezését célzó felülvizsgálati kérelem nem felel meg a régi Pp. 272. § (2) bekezdésének. A felperes ugyan hivatkozott a régi Pp. 3. § (3) bekezdésére, 164. §-ra és a 221. § (1) bekezdésére, azonban a felülvizsgálattal támadott pertárgyak, illetve vagyoni elemek tekintetében nem fejtette ki a jogszabálysértés indokait: konkrétan mi valósította meg és mennyiben alapozta meg a jogerős ítélet hatályon kívül helyezést eredményező súlyú jogszabálysértő voltát.
- [70] A kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezést sérelmező hivatkozás minden konkrét jogszabályi megjelölést nélkülöz. A jogerős ítélet indokolása szerint a kapcsolattartásról a bíróság valamennyi

peradat mérlegelésével a gyermek legjobb érdekének megfelelően határoz. A felperes a másodfokú bíróság mérlegelését nem támadta, az erre irányadó eljárási jogszabályhelyet nem jelölte meg, ezért a kapcsolattartás rendezésének jogszabálysértő volta nem tehető érdemi felülvizsgálat tárgyává.

- [71] A felperes nem jelölte meg azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek alapján jogszabálysértő, hogy az alperes a tartásdíjfizetési kötelezettségét állítása szerint a K. Kft. bevonásával teljesítette, ezért ez a felülvizsgálati hivatkozása is alkalmatlan az érdemi felülvizsgálatra.
- [72] A gyermektartásdíj hátralékot illetően a felperes már a másodfokú eljárásban sem vitatta a felek közötti megállapodás tényét, a beszámítás jogalapját és a teljesítésekösszességét, ami kizárja régi Pp. 3. § (3) bekezdése és a 164. § (1)-(2) bekezdése megsértését, a felülvizsgálati eljárásban a hátraléki elszámolás revízióját.
- [73] A másodfokú bíróság a peradatok mérlegelésével határozott abban a kérdésben, hogy az alperes mely teljesítései milyen összegben számíthatók be a kötelezettségbe és a jelen esetben van-e relevanciája annak, hogy a megállapodás szerinti kötelezettségének milyen forrásokból tett eleget. A felperes a másodfokú bíróságnak a régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelését ebben a körben sem támadta, amely kizárja az általa állított jogszabálysértés érdemi vizsgálatát.
- [74] Érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan a házastársi közös lakás vonatkozásában előterjesztett, a lakáshasználati jog ellenértékét és a használati díjat érintő felülvizsgálati hivatkozás is.
- [75] A lakáshasználati jog ellenérték tekintetében a felperes nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet mely konkrét anyagi, illetve eljárási jogszabályt sérti. A Kúria megjegyzi: a felperes a szakértő által meghatározott összeget az elsőfokú eljárásban és a fellebbezésében sem sérelmezte, az ellenérték piaci alapú korrekciójára csak a másodfokú eljárásban tett indítványt. A másodfokú bíróság ennek megfelelően felhívta a szakértőt a szakvélemény kiegészítésére, aki úgy nyilatkozott, hogy az érték korrekciója nem indokolt. Ezt követően a felperes további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a másodfokú bíróság pedig a szakvélemény alapul vételével határozott.
- [76] Arra tekintettel, hogy a házastársi közös lakás az alperes különvagyonra, a másodfokú bíróság helyesen rögzítette: az alperesnek nem többethasználati díj, hanem használati díj jár. Ezt az igényt a másodfokú bíróság helyes jogi alapon, azaz a Ptk. dologi jogi szabályai [5:13. § (2) bekezdés] alapján bírálta el és valamennyi releváns peradatra tekintettel mérlegeléssel foglalt állást: a különvagyonából önként elköltöző alperest attól az időponttól kezdve, hogy az ingatlan használatát visszterhessé tette, megilleti a szakértői vélemény szerinti díj. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok mérlegelésének eljárási szabályát, a régi Pp. 206. § (1) bekezdését nem támadta, ezért a mérlegelés jogszabálysértő volta nem vizsgálható.
- [77] A szakértő meghatározta a díj havi összegét, amelyet a felperes nem sérelmezett és még a fellebbezésében is jogalapi úton, az elköltözés önkéntességére figyelemmel kérte a követelés elutasítását. Az összességét illetően a Kúria megjegyzi, hogy a használati díj összegét minden esetben a korrekciós tényezők figyelembe vételével kell meghatározni, azonban a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletet nem lehet olyan korrekciós tényezők (a jelen esetben: a cégek székhelye; közös gyermekek bentlakása) hiánya miatt támadni, amelyekre a fél az első-másodfokú eljárásban nem hivatkozott.
- [78] A felperes a **p-i** ingatlan tekintetében - a telek különvagyonon jellegét elismerve - érvényesített dologi jogi igényt: a közös beruházásokra tekintettel annak megállapítását kérte, hogy a teljes ingatlan az alperesre kedvezőbb 2/5-3/5 arányban a felek közös tulajdona és kérte ennek megszüntetését is (28. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal). Az eljárás későbbi szakaszában a kérelmét úgy módosította, hogy a telekvásárlásra és a beruházásokra fordított közös vagyonra tekintettel megtérítési igénye van az alperessel szemben (105. sorszámú perirat). Ezt az álláspontját fejtette ki a fellebbezésében is, de a másodfokú eljárásban már ismét a tulajdonjog megállapítását és a közös tulajdon megszüntetését kérte (Pf/8. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal), majd - a jognyilatkozatát ismét módosítva - csak a közös tulajdon megállapítását (Pf/13. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal) igényelte. A felperesnek a másodfokú eljárásban előadott kérelmeit a régi Pp. 247. § (1) bekezdése szerint meg nem engedett

keresetmódosításnak kell tekinteni, ezért a másodfokú bíróság csak a kötelmi, megtérítési igény tárgyában dönthetett.

- [79] Annak megítélése pedig, hogy az alperes bizonyította-e a telek különvagyonai jellegét, a peradatok mérlegelésére tartozó kérdés. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróságnak a régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelési tevékenységét nem támadta, így annak jogszabálysértő voltát a Kúria nem vizsgálhatta. A közös beruházások tekintetében a másodfokú bíróság a bizonyítást kiegészítette és az elszámolási igény tekintetében a még a fellebbviteli eljárásban is módosított szakvélemények alapján döntött.
- [80] A **K. T. Kft.** üzletrészének értékét illetően az eljáró bíróságok jogi relevanciát tulajdonítottak annak, hogy a felek az üzletrész értékére egybehangzó nyilatkozatot tettek. Nem lehet figyelmen kívül hagyni: a felperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett ugyan könyvszakértő kirendelése iránti kérelmet, azonban indítványa mellőzését a fellebbezésében nem sérelmezte, így a könyvszakértői vizsgálat elmaradását - a fentebb kifejtettek értelmében - a felülvizsgálati eljárásban már nem sérelmezheti.
- [81] A másodfokú bíróság a **K. Kft.** által kifizetett osztalék elszámolására vonatkozó döntését nyilvánvaló elírás miatt a már hatályon kívül helyezett régi Gt. 177. § (1) bekezdésére, 183. § (2) bekezdésére hivatkozva, a Ptk. 4:38. § (2) bekezdésére alapította. A felperes részéről a másodfokú bírósággal azonos téves jogszabály megjelölés önmagában a régi Pp. 272. § (3) bekezdése alapján a kérelem érdemi elbírálásának nem lehet akadálya, figyelemmel arra is, hogy a jogvitára irányadó Ptk. 3:185. §-a az osztalék kifizetését - a korábban hatályos szabályokkal egyezően - taggyűlési határozat meghozatalához köti. A jogszabályhely, a jogszabálysértés és ennek szöveges indokolása között azonban szoros logikai és eljárásjogi összefüggés nincs, hiszen még a Ptk. 3:185. § megsértése esetén sem állapítható meg a vitatott osztalék közös vagyonba tartozása.
- [82] A megtakarítások elszámolását és az ingóságok megosztását érintő felülvizsgálati hivatkozásokat illetően a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében foglalt konjunktív törvényi követelményeknek. Az eljáró bíróságok a vagyonelemek megosztásáról és elszámolásáról a peradatok mérlegelésével határoztak. A felperes ugyan a mérlegelés jogszabálysértő voltát állította, de a felülvizsgálati kérelem központi elemét, a megsértett jogszabályhelyet nem jelölte meg.
- [83] A BMW X5 típusú személygépkocsit illetően az alperes felülvizsgálati védekezésében alappal érvelt azzal is, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében a jármű értékesítésével összefüggésben új szempontokra hivatkozott. Az eljáró bíróságok ezek megalapozottságát nem vizsgálhatták és nem bírálhatták el, ezért a döntés felülvizsgálata alapjául sem szolgálhatnak.
- [84] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálattal támadott részében nem jogszabálysértő, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [85] A teljes személyes költségmentességet élvező felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Kúria az arányos felülvizsgálati eljárási költség - áfával emelt ügyvédi munkadíj -, a felülvizsgálati eljárási illeték mértékéről és viseléséről a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5)-(6) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján határozott.
- [86] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [87] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. november 3.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, dr. Kassai Árpád Mihály s.k. előadó bíró, Nyírőné
dr. Kiss Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül: